

KIADÓ HIVATAL:

Bellezey-út 4. szám
hova a előfizetési pénzek,
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitórészben egy sor
közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kit

Félévre 2 frt. 30 kr.

Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG

Bellezey-út 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

A kisiparosok hitelügye.

A kisipar hanyatlásának meggátlása, s Magyarország középosztálya súlyos helyzetének a javítása, egyike a legégetőbb gazdasági társadalmi feladatoknak.

Mialatt bármely más társadalmi réteg érdekében messzebbható intézkedések és reformok eszközöltetnek, addig a kisipar fejlesztése teljesen számításán kívül maradt. A kormányban ugyan meglenné a jóakarát a kisiparos-osztály helyzetének javítására, de a folytonos és sikertelen létért való küzdelem olyan nagy mértékben fosztotta meg erélyétől a szóban forgó néposztályt, hogy ma már képtelen úgyszólván a felajánlott segítség felhasználására.

A kisiparos osztály fellendülését legbiztosabban a kisipar hitelügyének szervezése útján érhetjük csak el. Sem a takarékpénztárak, sem az úgynevezett népbankok, valamint az eddigi szövetkezetek sem tették feladatukká a kisiparos osztály támogatását. Az itt elősorolt hitelforrások élvezhetése olyan feltételekhez van kötve, melyekkel a kisiparos osztály a legtávolabbról sem rendelkezik.

A takarékpénztáraknál és bankoknál a hitelmegszerzés feltétele két kifogástalan jótállónak a megszerzése. Hogy a teljesen elhagyott kisiparos képtelen olyan két keznek előteremtésére, akik a bankok és takarékpénztárak elővigyázatos cenzurájának igényeit kielégítsék, az könnyen elképzelhető.

De a szövetkezetek ajtáján is eredménytelenül kopogtatna váltójával a kisiparos. El

maradottságánál fogva a szövetkezési eszme jöttévi hatását felfogni nem bírván, másrészt azonban minthogy képtelen a szövetkezési tagság kötelezettségeinek teljesítésére, teljesen kiharadt eddig annak érdekköréből, tekintve attól, hogy szegényes állapotában talán még a szövetkezeteknél megkövetelt hitelnyújtás feltételeinek sem tudna megfelelni.

Láthatjuk tehát, hogy a kisiparos osztály önmagára hagyatva képtelen egy olyan akció megindítására, melynek révén ügyeit sikerrel előmozdíthatná és helyzetén lényegesen javíthatná. A kisipari hitel állami segítséggel való szervezése tehát a kisiparos-osztály érdekében égetően szükségessé vált.

Már mint fentebb említettük a bankok, takarékpénztárak és hitelszövetkezetek a hitelnyújtás modus vivendijénél fogva nem eléghetnek ki a kisiparos osztály különben szerény hiteligényeit. A leghathatósabban ebben az irányban az úgynevezett előlegezési pénztárak (Vorschuss Cassen) útján lehetne czélt érni.

Az előlegezési pénztár intézményét Ausztriában már régebben ismerik, sőt Oberhol labrunban Alsó Ausztriában és St. Florianban Fejső Ausztriában 1862 körül tényleg alapítottak is ilyen előlegezési pénztárakat, azonban az alapítási tevékenység ezen a téren teljesen szünetel, mely körülmény az előlegezési pénztárak csekély jövedelmezőségére vezethető vissza.

Az Ausztriában fennálló előlegezési pénztárak szervezete meglehetősen egyszerű és

körülbelül a következőkben áll. Az előlegezési pénztár szervezését többnyire a takarékpénztárak eszközlik. Az illető takarékpénztár tartálmájának egy részét ugyanis az előlegezési pénztárnak ajánlja fel. Megjegyzendő azonban, hogy a pénztár ügykezelési szabályaira a kormány jóváhagyása szükséges. Az előlegezési pénztárnak azután az a hivatása, hogy rövid időn belül visszafizetendő olcsó kölcsönöket nyújtson személyi hitel alapján, becsületes és megbízható kisiparosoknak. A kölcsönadás legtöbbször személyi hitel alapján történik, de az előlegezési pénztárnak, különösen nagyobb kölcsönöknél jogában áll egyéb biztosítékok, mint kézi zálogok bekövetelése is.

Az előlegezési pénztárak felállítását olyan hathatós eszköznek tartjuk, mely csakhamar nálunk is maga után vonná a kisipar fellendülését. A legelső feltételét az előlegezési pénztárnak az olcsó hitelnyújtás kizárólag kisiparosok részére kell, hogy képezze. Evégből szükségeltetik az állami támogatás. A kisiparosok részéről támasztott hiteligények előreláthatólag kezdetben olyan csekélyek lesznek, hogy a kormány minden nehézség nélkül kamatnélkül kölcsönt engedélyezhetne egyelőre az előlegezési pénztárnak. Az előlegezési pénztárak szervezésével pedig bízva meg a kormány a vidéki pénzügyintézeteket. Az előkező vidéki pénzügyintézetek, áthatva az ország közgazdasági érdekétől majd felsőbb támogatás esetén bizonyára készséggel állnak a kormány rendelkezésére. Ott azonban, ahol ez bármely okoknál fogva keresztülvihető

TÁBOZA.

A boldogság.

Régen, nagyon régen talán igaz se' volt,
(Hiszen a szó beszéd mi mindent nem koholt)
Solon a görög bölcs mondotta: — úgy hiszem —
„Halál előtt, nem boldog senkisésem“...

Bo' sok tenger idő szállott el azóta
De nem multa idejét az a régi nóta
Hangzik az még most is erdőn, völgyön, hegyen,
„Halál előtt nem boldog senki sem.“

Aki boldog akar lenni égő szenvedéllyel
Keresi azt nappal, holdvilágos éjjel
De a vége nem más: „Hiába kerosem“...
„Halál előtt nem boldog senki sem“

Találtam a minap egy olyan emberre
Ki nevetve, vigan vágta a szemembe:
„Elkapott a nóta, nem hiszem, nem hiszem,
Hogy halál előtt nem boldog senki sem.“

„Nézd én a világon emelt föl járok,
Kicsiny családomban boldogságot látok
Ki megy ez a nóta a másik fülemon
Halál előtt nem boldog senki sem.“

Futott az idő sebes röpke szárnyon,
Egyszer a boldog embert megint csak meglátom

Lehorgasztott föl nyögte keservesen:
„Halál előtt nem boldog senki som“

Szép kékszemű kis lány szól a boldogságról
Rözsztint gondolt e ezüdar világról
De a régi nóta fohangzik szüntelen
„Halál előtt nem boldog senki sem.“

„Valakivel — szól — én is boldog tudnék lenni
Kicsi az igényem mondhatám, hogy semmi,
Nemulj átkos nóta ne tépd most a szívem!
„Halál előtt nem boldog senki sem.“

„Ne keresd szép kis lány itt a boldogságot
Szárnya szegik annak mire szived vágyott
Hangzani fog mindig erdőn, völgyön, hegyen
„Halál előtt nem boldog senki sem.“

Danes Szilárd.

Színész-tempó.

A vasgyárost adták.
A komikus, a vén sas, akinek az estén szerepe
sem volt, a fiatal sasoknak regélt a relikviából.

— Tudjátok fiúk a hányzor a Vasgyárost adják,
annyiszor jut az eszembe szegény Sárdi Pista meséje
A naiva végigsimogatta a vén komikus örösen
markans, borotvált arcát s úgy kérte meg:

— Beszéljed el édes öregem.
A hőszerelem a vállára ütött:
— Halljuk vén sas.
Az intrikus is megnyilatkozott:

— No fullents egyet.
A vén sas végig nézte az intrikust, visszasimogatta a naivát s azután beszélt.

— Vajjon hány éve lehet, nem tudom, Hanem az szent és igaz fiúk, hogy rég volt. Akkor volt a Vasgyáros felkapott darab. Óriási reklámot csináltunk. A direktor ígért a színlap végén bengáli fényt, görög tüzet...

— Hát nektek ígért-e vacsorát? Voti közbe a drámai anya.

No még azt egyszer, nem. De megesküdött a szakállára, ha jól beült a darab, kiváltja az összes zálogban levő ruháinkat.

— Persze szakálla nem volt s így nem is tartotta be a szavát. Véli a bonvivant.

A vén komikus meglegelte a viccet.

— Fogd be a szádat gyerek s hallgass ha az öregebb beszél.

A trupp elkacagta magát, mire a rendező futott a kacsagókhoz:

— Fiúk az égbe, gyülekezik a publikum!

A vén sas azonban nem sokat törődött a publikummal s folytatta regéjét:

A nagy reklám hatást ért el. Szorongásig megtelt a ház. Ember-ember hátán volt s a direktor majd kibujt örömben a pénztár ablakán.

— Persze ekkor hallani se akart a ruhák kiváltásáról?

— Világos. Hisz ilyenek a direktorok.

A drámai anya s a szende o megjegyzései után folytatta a vén sas.

— Volt a truppenál egy fiatal, elegáns hőszerelem

nem lenne, azokon a helyeken az új szövetkezeti törvény alapján létesült hitelszövetkezeteket kellene megbizni az előlegezési pénztárrak létesítésével.

Panszláv rugdalózás. Aki figyelemmel kíséri társadalmunk életét, tudja, hogy egy idő óta a mi szorgalmas, takarékos, szelidlelkű, hazafias tótajkú polgártársainkat, akik megértve a kor szellemét s belátva a magyar nyelvismertének szükségét saját jószántukból, meggyőződésből, hazafias kötelességüknek ismerték elrendelni, hogy az ág. ev. egyház minden iskolájában az összes tantárgyak magyarul tanításának, a két templomban az istentiszteletek felváltva tót és magyar nyelven tartassanak, alattomos izgatók nagy furfanggal megrendítették eddigi nyugodtságukban, meggyőződésükben s ármányos módon csupa gyűlölközésből, ellen-szenből, az istentiszteletekből nyelvkérdést csinálnak, ez egyháztagok között békétlenséget szítanak, hogy aztán a zavarosban halászva féltelt népszerűségüket biztosítsák. A fennálló huzavona minden igaz egyházhitet és hazafit méltán elkeserít, kitartó harcra készít abban a reményben, hogy az igazügynök minden ármánnyal szemben győzelemre kell jutnia. Lassan lassan medrébe zökkent volna az ügy, de ime az alföldi közepe, nem tudni számítással, szántszándékkal e vagy véletlenségből, ide potylyant egy teltöldi emberke, aki úton útfélen nagy garral dicsekszik az ő rendületlen tótságával, egekig magasztal mindenkit és dicsér mindent a mi tót, piszkol és feketit mindent a mi magyar, izgat a magyarság és a magyar állam eszme ellen. És ez az emberke nem elégszik meg azzal, hogy báránybörbe öltözött farkas kölyökként mételeyezze meg az eddigi minden hazafiatlan mocskotól ment polgártársaink lelkületét, de elég vakmerő ugrálni és rugdalózni ott is, ahol a jó izlés és a tisztesség meg kívánja, hogy városunknak mely panszláv híreben soha sem állott, vad fantáziájával ne igyekezzen ártani. Magyarfaló folyóiratokban, mint a milyen a hírhedt panszláv Janoska Jur. „Czirkevné Listy” című tót újsága, városunk jóhírnevét alaptalan hazugsággal mocskolja, rágalmaz, gyanúsít és

pálczát tör társadalmunknak oly tagjai felett, a kiknek a közügyek szolgálatában már akkor is érdemeik voltak, amikor ő neki még nagyon nagy szüksége volt a zsebkendőkre. A nevezett lap legutóbbi 7-ik számában a békési egyházmegyének városunkban jun. 28. és 29-ikén tartott közgyűléséről referálva, minden sorából kirívó magyarság iránti ellenszennvel az egész gyűlést handabandázásnak nevezi, az elnökséget becsmérlé, a gyűlés magyarérzelmű tagjainak jellemzésére a szarvasi ügy tárgyalásának felem-lítése mellett alkalmazza a bárány és farkasról szóló mesét, feljajdul a tótok elnyomatásán, kapva kap egy véletlenségből nem a rendes szokás szerint magyar nyelven kiosztott urvacsorázásnál rész-vevők csekély számán s nagy örömeire számok-kal akarja kisütni, hogy Szarvason tulajdonképen nincsenek is magyarok, mert ő nem látja, nem ismeri őket. Legalább erre következtet az ember a mikor a magyar hivek egyházi ellátásáról tót fantáziájával szól s azt kérdi förmedvényében, hogy tulajdonképen kik azok? milyenek? és hol vannak? És hogy az egyházmege elnök-ségéről még egyszer megemlékezzék, Veres József esperes s Haviár Dániel egyházi felügye-lőről a referáda végén ekkép nyilatkozik: „Önként eszébe jut az embernek a szentírás ama kifejezése Máté ev. 23 r. 2. v. „A Mózes székiben ülnek az Irástudók és a Farizeusok.” Az esperes úrnak egyházában — saját statisztikai kimutatása szerint — van legtöbb egyházilag össze nem esketett házaspár, legtöbb meg nem keresztelt gyermek, nagyszámu nazarénus és még több szocialista. A felügyelő ur emberem-lékezet óta nem vette fel az urvacsorát, a templomban magát soha nem mutatja s a helyett, hogy mindenik a saját ajtaja előtt se-perne és saját szeméből szedné a szálkát, kép mutatók módjára szemet kapráztató irállyal — mint a milyen volt az idej esperesi jelentés — hírlapi cikkekkel, szójátékokkal s ügyvédi fo-gásokkal, állókodással mintaz egyház előjárói az egyházügyek bajnokainak, védőinek tolják fel magukat. Mit várhatnak a szarvasi ev, tótok az ilyen előjáróságtól és az ő pártjoktól? Mindent, — de jót semmit.” Azt hisszük, hogy mindezekhez nem kell kommentár. Egész Békés-megye jól ismeri az általa meghurczolt két tiszteletre

mélto egyének a közügyek terén hosszú időn át szerzett érdemeit s egy ilyen otromba, a való-ságnak meg nem felelő s csak a tehetetlen bosszú sugalta kirohanás őket egyéni reputatió-jukban nem érintheti s azért mi nem is kelünk védelmőkre, mert arra ők nem szorultak. Váro-sunknak minden jóérzelmű, hazafias polgára tudni fogja, hogy az ilyen em b e r k e v e l szemben mikép viselkedjék. Ugy halljuk, hogy a szóban levő emberke, kinek nevét ez alka-lommal nem írjuk ki, Szarvasra hazafiatlan tót ujságot is korpoltál. Figyelemmel fogjuk kísérni ténykedéseit s ha látjuk, hogy a közönség között az egyenellenkezés magvát titokban továbbra is hinti, lesz hozzá néhány komoly szavunk, a melyben majd azután megbizonyítjuk, hogy Szarvason igen is vannak magyarok, de tótok kevesen s azok sem olyan hazafiatlanok mint ő.

Ujdonságok.

— **Közgyűlés.** Szarvas község képviselő testü-lete folyó hó 20-án délután rendkívüli közgyűlése-re gyűlt egybe, melyen a napirendre tűzött 7 tárgy gyors futamban, minden nagyobb vita nélkül lett lo-tárgyalva. 1-ő tárgy volt a honvédelmi miniszter azon rendelete, melyben a honvéd hadapród iskolában betöltendő alapítványi helyre szarvasi illetőségű ifjak jelölését rondóli. Ezen rendeletnek a közgyűlés azszal tett eleget, hogy első helyen, Babák Márton és máso-dik helyen Borsits Sándort jelölje s folyamodványai-nak a honvédelmi miniszterhez leendő folterjesztését elhatárota. 2. Burger Zsigmond gyógyszerész által új gyógyszerárának felépítése alkalmából a Szt. István király utca vonalából elfoglalt 5/6 négyzetögl terület árának megvásárlása volt a második tárgy. A közgyü-lés az utcából elfoglalt terület árát négyzetöglenként 1 forintban állapította meg. 3. A 3. 4 és 5-ik tárgy volt az Árpád szálló épületében levő 1-ő és 3-ik számú bolt helyiségnek és az 1-ő számú bolthoz tartozó magán lakásnak; továbbá az 1, 2, 5, 6, 7 és 8-ik bazárhelyiségek bérbe adására vonatkozó intéz-kedések. A közgyűlés meghatalmazza az előjáróságot, hogy az említett helyiségeket árverés útján 3 évre az eddigi feltételek mellett adja bérbe és a bérbe vétel i szerződéseket jóváhagyás végett a közgyűlésnek mu-tassa be. 4. Mint ötödik tárgy, került elbírálás alá Buk Adolf által a piactéri bérteleken építtetni ezéiba vett épültre vonatkozó tervrajz és építési engedély. A közgyűlés engedélyt ad Buk Adolfnak, hogy a Szarvas községtől bérben birt területen a bemutatott tervrajz

mes. Ugy hívták Sárdi Pista. Nagyon fiatal gyerekké-pű színész volt, még borotválkosnia sem kellett. Jogászko-dott; ugy szokott le hozzánk a heorina kedvéért. Te fiuk ez volt a helyre gyerek. A játéka csupa erő, tűz, fékezhetetlen lángolás. Hogy szavalt! Mily pirosra festő arcát a . . .

— A kármin.

A vén komikus a naivára nézett:

— Ej lányom nem naiva volt, hogy kármin használgon.

Lelkesedés ömlött el Sári Pista arcán, az festő pirosra, bíborpirosra. Rajongott a színpadért s imádkozta a szeretőjét. Mámoros, a kéjes, gyönyörbe ringató álom volt neki az élet, hisz az álmok világát, a nagy örök szerelem izzó lángolása ragyogta be. A leány szerelme forró volt mint a délszaki nyár. Volt hozzá vére, szen-vedélytápláló forró vére s vágya, melynek tüze lobbot vet a vérben. Erős, ruganyos, fiatalosan üde természet, ragyogó, lélekbe lobogó tekintetért, mely egy-egy forró sóhajlás volt, rajongott egy légió. Hiába, A férfi ábrándos szerelmével egybefolyt a lány lobogó, izzó szenvedélye; az egyik imádkozta a dalt, a virágot, a má-eik a mámor ölen, csókkal az ajakán akarta szívébe szárni az életet a szerelem minden cseppnyi kéjét. Ugye fiuk, ez nem a színész szerelem? A színész bohém, könnyűvérű. Virágról virágra száll, letépi a rózsát, ha utjára hajlik, de nem sir a rózsza halálán s a hervadt rózsát kilöki a gomblyukából.

A bonvivant kezdett unatkozni a vén sas regéjén s a gyakorlatilag magyarazza épp egy szöke molet egy kis trikóé kardalozónak a színész szerelmét.

A hönöt és a szendét érdekelte a Sárdi Pista regéje, hasonlóképen a hőszerelemet is.

Ép ekkor lépett a színészekhez a primadonna:

— Szarvustok fiuk!

Egy két színész megcsókolta az énekesnő finom, elegáns kezét, a vén sas, a komikus csak ennyit felelt — Szervusz.

A bonvivant eszerben hagyta a molet kardalozót s a primadonnához pártolt:

— Hajjad csak Irma, az öreg bölcselkedik a szerelemről.

Es ezen kacagtak mind a ketten. A komikus ügyet se vetett rájuk, s folytatta a regéjét.

— Soha annyi tüzzel két lélek nem játszott, mint Sárdi Pista meg a szeretője. Izzó láng ömlött aszt a szavakon s az a szent, vak örület, mellyel egymás karjai közé hullottak, felkorbácsolta az ereken röpülő vért, megkábította az agyvelőt. Hanem a szerelem nyará-nak is eljött az ősz. Szomorú haldoklás volt. A délcso-g, daliás Sárdi Pista, az ideakért hevülő nemes lélek, közönséges, kopott, lump vándorszínész lett. Elzúllt Sze-relme égő lől fejjel zuhant alá a legkeményebb sziklára.

— Képzem, hogy betörte a tejét! Próbált eselle-meskedni a bonvivant.

— Ugy történt, hogy a könnyűvérű, bohém leány ráunt az érzélgős fiatal emberre. Uri kompániákat ke-resett s a kulisszák között alkalmatlankodók, benfentes gavalérok sorailól válogatott udvarlókat.

Szegény Sárdi Pista. Sajnálta a szegényt. Eleinte féltékeny volt, mint egy Othello, Azután dühöngött; jeleneteket provokált, s veszett elkeseredéssel verte a mellét.

Egyszer ép akkor nyitott a sambr-separóba, midőn a színtügyi bizottsági elnök az ő kedvesét pezsgőtetette.

Nyomban egy pezsgős pohár repült a színtügyi bizottság érdemes elnökének a fejéhez. Másnap megve-rekedtek. Sárdi Pista megvagdalt koponyával nyomta vagy hat hétig az ágyat.

Lásas álmaimban azután valami különös, vad, örült eszme lepte meg az ágyat. Kétszer, háromszor

feltépte sebérol a kötést, elakart pusztulni veszni. Ugy őristék heteken keresztül. Vasszerkezete diadalt aratott a seb lázán, Feléppült. Igaz hogy a járása megroggyott, az alakja, s bizskén fenthorozott feje előregörnyedt, de a szemében lángolt, ragyogott a tűz, mely lobot vetett valaha a vérében.

Lásas álmainak ideáját is azután végre is haj-totta.

A Vasgyarost játszottuk. Mint Derblay Fülöp és Clair találkostak a színpadon. Én Bligny herczegot játszottam.

Sárdi Pista soha életében nem játszott oly nemes szenvedélylyel. Arcán a régi láz tüze égott, fakó, zavaros szeméből megsemmisítő lánggal sugárzott a romboló szenvedély. Csodálatos érczet kapott a hangja s igazó eleganciát a játéka.

Bámultuk ezt az embert.

A második felvonás után mi, a színészek gratu-láltunk játékaához. Szomoruan mosolygott.

— Várjatok csak — mondá — majd az utolsó felvonást figyeljétek.

S ez a felvonás volt az igazi dráma, tudjátok a párbajjelenet.

Derblay és Bligny herczeg szemben állanak, felvont párbaj pisztolyokkal. A pisztolyok eldördülnek de eközben a színre rohan Clair s a golyó őt ta-lálja.

Hanem ez egyszer nem így történt. Derblay Fülöp a harmadik vezényezésre homloka ellen irányítá a haláltadó csövet . . .

A pisztoly eldördült, Clair az utasítás szerint örült sikolylyal berohant és . . . és Derblay Fülöp átlőtt koponyával hullott a karjai közü.

Est a jelenetet játszotta jól meg. Ez volt a saját tragédiája.

Egy pillanat alatt szufolásig megtelt a színpad,

szerinti épületet a saját felelőssége mellett felépíthesse.
5. Az évi községi ügykezelés megvizsgálásához a közgyűlés Melis György és Kondacs István képviselőket küldte ki. Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **Beküldetett.** „Szarvas és Vidéke” című helyi lap múlt heti számában „Iparunk” címmel egy cikket közöl, a mely az iparügynek fellendítése érdekében városunkban megindított mozgalom intencióját meg nem értve, az iparosokat a közönség előtt alaptalan vádakkal kompromitálta. A midőn mi beküldök az iparügynek ily módon való magyarosztatása, a közönségnek szántásándékos félrevezetése s az iparosoknak rosakaratból vagy tájékozatlanságból eredő sértetése ellen az összes iparosok nevében tiltakozunk s saját reputációnk és a megindult mozgalomnak igaz valójában való megismertetése czéljából szükségesnek tartjuk a következőket megemlíteni: Az értelemiség köréből mozgalom indult meg arra nézve, hogy bennünket iparosokat előleges megrendeléssel sorkentenek arra, hogy október havában egy szűkebb körű, a szarvasi iparosok képességét és szakjártasságát feltűntető iparkiallítást hozsanak létre. Köszönettel hajlunk meg az értelemiségnek ezen irántunk megnyilatkozott jó indulata előtt s örömmel tölti el a szarvasi iparosok összeségét társadalmunknak az iparügy iránti eme élénk érdeklődése. A milyen mélyen lekötöttezünk ránk nézve azonban a szarvasi társadalmunk ezen az iparügyet támogatni czélzó törekvése, annál nagyobb megbotránkozást szült bennünk a „Szarvas és Vidéke” múlt heti számában megjelent cikk, a mely a mozgalmat olismeréssel fogadja, de hogy a cikkíró is mondjon valamit, kitűz belőle a hírlapírói viselkedés és a helyett, hogy a mozgalmat hivatászerűleg élesztoné és felszinen tartásával előbbre vinné, kapja magát s abba a kicsinyességbe kapaszkodik, mert ő az iparosokat mindég a kávéházakban látja, kell hogy azoknak nagyon jó dolguk legyen, mert hiszen ott nem vizet hanem bort isznak, s nem gondol arra, hogy az iparos akárhányszor éppen nyilvános helyen szerzi meg azt a munkát, amelyből aztán kenyeret ad a családjának. Nohát a cikkíró úr, nagyon elvetette a sulykot, ezen kirohanásával ugyan nem szolgálja a hírlapírói kötelességet. miután e kicsinyeskedéssel úgyszólván az egész cikket neveltségessé teszi, melyet „Iparunk” érdekében jónak látott a nyomda festék alá adni. Mi ugy vagyunk meggyőződve és tapasztaltak is, hogy a sajtó és a hivatott hírlapíró, mikor valami ügyet felkarolt és támogatott nem azszal a czélzattal járt el, mint azt a t. cikkíró tette a jelen esetben, amikor cikkének előszóiban irántunk a jóindulatát csak azért előlegezi, hogy a végén azután rughaason egyet rajtunk No t. cikkíró úr, higye el, ne vegye toltunk rossz néven, ha e jóindulatért nem alkalmatlanokunk önnél tisztelőleg s nem szavazunk érte köszönetet. De ugyan hát honnan is tudja azt, hogy az iparosok folyton a kávéházakban és kocsákban

Jött az orvos, későn. Sárdi Pista megüvögesedett szemre gyorsan ereszkedett alá a halál telifoghatatlan köde.

A rendező harmadszor adta meg a jelt, megkezdették az előadást. A vén komikus lobkattatott: az öltözöböl.

A drámai hőső, a naiva, a trikös kóristaleány siettek a jeleneteikhez.

A színházi kritikus maradt egyedül a primadonnával.

— Ugy e különös rege? Mondja a nő.

— Az, Mondja a kritikus — de nem lehet igaz.

— Miért?

— Mert olyan szerelem, mint a Sárdi Pistáé, nincs.

A szerelem a vér forró, isgatott vágya, láng, tűzes, emésztő láng, mely föl fellobban mint az északi fény, azután kihűl, elhal semmivé lesz . . . Egy forró tüzes csók az egész . . .

A primadonna neki pirult arcját a kritikus vállára hajtja.

— Egy csók . . . egy csók . . . No csókolj meg lelke . . .

És kacagtak egyet a Sárdi Pista regéjére.
Gonda József.

A veszedelmes név.

— Nevem Nyúl András. Kérem, jelentsen be a tanácsos urnál, a titkári állásért szeretnék folyamodni.

Szólg: Nyúl András? — Uram, ha szoroti az életét, ne menjen be a tanácsos urhoz!

— De miéért?

— Mert a tanácsos ur szenvedélyes vadász!

ban ülnek s tartózkodnak? Hallomásból-e vagy tapasztalatból. Mert ha tapasztalatból tudja, akkor önnök szintén mindennap a vendéglőkben kell tartózkodnia. Es miután a cikkében nyilvánított felajdulás arra enged következtetni, hogy ön is anyagi küzdelmekkel kénytelen vívódni, azt kérjük, hogy mit keres ön a kávéházakban és kocsákban miután önnök nem lehetne ott kilátási üzletszerzésre, az pedig nem tehetjük tel, hogy csak vizet inni járjon oda, sem pedig hogy ott az iparosok felett szemlét tartson. Ejnye t. cikkíró úr, sörpörjön ön csak a maga háza előtt, ne tüprenkedjék felettünk annyira, hogy mi nem mindig vizet iszunk. Higye meg ha el is látogatunk ezekre a nyilvános helyekre nem sokat s akkor sem az önért költjük. Legyen nyugodt a mi sorsunk felett, külömb emberek kezében van annak intézése. Búzsúzóul pedig avval válunk öntől, ments meg uram minket az ilyen barátoktól, ellenségeinkkel majd csak megküzdünk magunk is. Több iparos.

— **Perotti és Bartók hangversenye.** Folyó hó 9-én a színházban az operaház tagjai Perotti és Bartók hangversenye folyt le. A kiváló hős tenor, az operaház legjobb énekese nem nagy közönséget vonzott a színházba. Tiszán a hangverseny masszát tekintve nem lehet valami nagy kaliberűnek mondanunk a hangversenyt, mert a „Bajazzók” áriájától eltekintve egyik program pont sem volt olyan, amelyben egy ilyen tüneményes tenornak tere nyílt volna egész megkapó valóságban érvényesülni. Szida baritonista is szerencsésen „berekedt” ez alkalomra, s így a hangverseny programja sem volt egészen kielégítő. Bartók Matild és Fodor Ernő zongorista voltak a hangverseny másik szereplői. Nem terjeszkedünk ki a hangverseny program szerinti méltánylására, elég annyit írunk, hogy a Perotti bámulatos tenorja itt is óriási hatást keltett. Kellemesebb, lágyabb tenor sok van, de ilyen imponáló, értelemes tenorhangot az egész kontinensen alig találunk. Bartók bájos szoprán hang. Impozáns, fejedelmi megjelenés, megnyerő interpretálás, finom, hajlékony, mesterileg iekolozott hang, de nem valami tüneményeszerű sem erejében, sem terjedelmében különösen Perotti mellett. A kevés számú közönség zajosn tapsolta a művészeket.

— **Meghívó.** A Szarvason időző főgymnasiunai tanuló ifjuság 1899. július hó 29-én szombaton az „Erzsébet liget”-ben Medveczky József ur díszelőkléte alatt jótékonyczélú zárkörü nyári táncmulatságot rendez. Belépti-díj: Személyijegy 80 kr. Csaldjegy 1 frt 60 kr. A tiszta jövedelem a tanulói segély-egylet javára fordittatik. Felülfizetések közzönettel fogadattanak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdete 8 órakor. Rossz idő esetén aug. 5-én tartatik meg a mulatság.

— **Ebmartak.** Folyó hó 17-én Maccsik Mihály veszett kutyája Ribárczki János és Kasik Erzsébet nevű gyermekeket megmarta, a gyermekek gyógykezelés végett a budapesti Hűgyes intézetbe szállítottattak.

— **Vásártartási engedélyért** folyamodott B. Szt. András község előjárósága a keresk. ministerhez. A minister azonban a kérelmet, — mivel közzgazdasági indokok a kérelom teljesítését nem támogatják, — elutasította.

— **Vizbe fult.** Csáki Sándor 13 éves szentandrásai gyermek t. hó 19-én d. u. a Körösben furdút. Egy mélyebb gödörbe esve, abból kiuszni nem tudott és a segítségére siető asszonyok sem tudták onnan kihuzni, a vízbe belefult.

— **Szökött tanoncok.** Blank Antal szarvasi gépész tanoncza Beck János 14 éves szilváni születésű gyermek, ki nevezett gépésznek nevelt fia, folyó hó 15-én reggel 7 órakor nevezett mesterétől megszökött. A másik szökövény Ungár Jónás szarvasi kocsakodó Krepsz Márkus nevű 14 éves tanoncza, aki 3 frt 30 kr. ellopása után f. hó 20-án megszökött. Kézrekerítésök iránt a köröszei eljárás megindított.

— **Gondatlanság.** Medvegy János 2 éves fiú gyermek, Medvegy Márton földmives gyermeke a Borosdüllői tanyájukon f. hó 19-én a kut mellett gödörbe esett, s abba belefult.

— **Műkedvelői előadás.** A szarvasi iparos ifjuság saját pénztára javára folyó hó végén műkedvelői előadást rendez, előadásra kerül „Arvalányhaj” népszimű.

20 kr-ért egy tanyai gazdaság. A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége ez idén rendezi első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek buzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első nyeremény 50.000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi minta szerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre.

Kötelességünknek tartjuk olvasóink szives figyelmét a sorsjátékra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhassnu czélra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 kr. Mint értesültünk a sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

Felelős szerkesztő:

S Z I K E S A N T A L.

4427 1899

Pályázati hirdetmény.

Békésvármegye szarvasi járáshoz tartozó Öcsöd községben lemondás folytán üresedésbe jött, s évi 500 frt fizetéssel és szabályrendeletileg megállapított látogatási, vágatási stb. díjakkal javadalmazott községi állatorvosi állásra pályázatot hirdetek, s felhívom a pályázni kívánókat, hogy képesítésüket és eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeket hozzám folyó évi augusztus 18-ig beadják. A választás Öcsöd községhezánál f. évi aug. hó 19-én d. u. 3 órakor fog megejtetni. Szarvas 1899. július 17.

K R C S M Á R I K, főszolgabíró.

Hirdetmény.

Szarvas nagy község képviselő testületének 104/99-ik számú határozata értelmében azonnali közhírre tétetik, hogy az „Arpád szálló” épületében lévő 1-ös számú bolt helyiség s az emeleten lévő 4 szobás lakás, továbbá a 3-ik számú bolt helyiség a bazár épületben lévő 1, 2, 3, 5, 6, 7, és 8-ik számú bazár helyiségek 3 évre nyilvános árverésen a község házánál a folyó évi augusztus hó 16-án d. u. 3 órakor haszonbérbe fognak adni. Az árverési feltételek az elsőjegy zői irodában megtekinthetők.

Szarvas, 1899. július hó 22-én.
Az előjáróság nevében:
DANCS BELA, s. k. MELIS JÁNOS, s. k.
elsőjegyző bíró

4102. A szarvasi járás főszolgabírja.
1899.

Pályázati hirdetmény.

Békésvármegyéhez tartozó Szarvas nagyközség a várm. törvényhatósági bizottságának f. évi 186. sz. a hozott határozatában foglalt jóváhagyásával a következő új állásokat szervezte:

I-szor. Az I-ös ügyosztály. (első jegyző) ügykörébe való beosztással:

- Egy aljegyzői állást évi 1200 korona javadalmazással.
- Egy iktatói és kiadói állást, a ki a községi levéltárt is kezeli, 1000 korona javadalmazással.
- Egy irnoki állást 1000 korona javadalmazással.
- Egy iktatói és kiadói segéd állást évi 800 kor. javadalmazással.
- Egy számvevői állást évi 1200 korona javadalmazással.

II-szor. A II-ik ügyosztály (adóügyi jegyző) ügykörébe való beosztással:

- Egy adóügyi állást évi 1200 korona javadalmazással.
- Négy adóügyi állást egyenként évi 1000 kor. javadalmazással.
- Egy irnoki állást évi 800 korona javadalmazással.
- Négy díjnoki állást félévi időtartamra, naponta 2 korona díjazással.
- Egy fővégrehajtói állást évi 1000 korona javadalmazással.
- Egy végrehajtói állást évi 730 korona javadalmazással.

g) Három végrehajtói állást egyenként évi 600 korona javadalmazással.

h) Négy adóvégrehajtói becsüsi állást, egyenként és naponként 1 korona 20 fillér javadalmazással.

III-szor. A III-ik ügyosztály (katonai és árvaügyi jegyző) ügykörébe való beosztással:

- Egy irnoki állást évi 1000 korona javadalmazással.
- Egy napidíjas állást naponta 2 korona javadalmazással.
- Egy községi bírósági végrehajtói állást évi 584 korona javadalmazással.

IV-szor. A IV-ik ügyosztály (adóellenőri jegyző) ügykörébe való beosztással:

- Egy irnoki állást évi 1000 korona javadalmazással.
- Egy irnoki állást évi 900 korona javadalmazással.
- Egy irnoki állást évi 800 korona javadalmazással.

Ezen állásokra Szarvas község képviselőtestületének f. é. 96/99. sz. a hozott határozatából kifolyólag pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ez állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamódványaikot hozzám f. é. július hó 30-ig beadják.

A választás f. évi augusztus hó 9-én d. u. 3 órakor fog Szarvas községhezánál a képviselő testületben megejtetni. Megjegyzem, hogy Békésvármegye törvényhatósági bizottságának idézett határozata szerint az I. a., pont alatti aljegyzői állás az 1886 évi XXII. t. cz. 69 §-a alapján, valamint az I. e) pont alatti számvevői állás a vármegyei községi pénz és vagyonkezelési szabályrendelet 1-ös fejezete 3 §. 1-ös pontja értelmében életfogytiglan való megbízatással tölthetnek be.

A többi állásra — k ivételével a napidíjas állásoknak, mert ezen állásra megválasztottak bármikor elbocsájtathatók, — a választás a képen történik, hogy a megválasztottak megbízatása a jövő általános tisztújításig, vagyis 1901 év végéig tart.

Szarvas, 1899. július 1-én

K r e s m á r i k, főszolgabíró.

